4) Kan et europæisk betalingspåkrav, der er udstedt i strid med forordningens formål eller af en myndighed, der ikke er sagligt kompetent, gøres til gestand for en prøvelse af egen drift? Skal en ret af egen drift eller efter anmodning henlægge en sag, der anlægges som følge af en indsigelse, såfremt retten ikke er kompetent?

5) Såfremt de ungarske retter er kompetente til at behandle en retssag, skal de nationale procedurebestemmelser da fortolkes i overensstemmelse med EU-retten og Montrealkonventionen således, at der nødvendigvis skal udpeges mindst én ret, der er forpligtet til at behandle den retssag, der er anlagt som følge af en indsigelse, også selv om der ikke foreligger andre tilknytningsled?

([1]) EUT L 399, s. 1.
([2]) EFT L 12, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af tribunal de grande instance de Nîmes (Frankrig) den 28. februar 2014 — Jean-Claude Van Hove mod CNP Assurance SA

(Sag C-96/14)

(2014/C 142/31)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal de grande instance de Nîmes

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Jean-Claude Van Hove

Sagsøgt: CNP Assurance SA

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 4, stk. 2, i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler ([1]) fortolkes således, at begrebet klausul, der omfatter definitionen af aftalens hovedgenstand som omhandlet i denne bestemmelse, omfatter en klausul i en forsikringsaftale om garanti for overtagelse af forfaldne afdrag til långiveren i tilfælde af låntagerens fuldstændige uarbejdsdygtighed, som forhindrer den forsikrede i at være omfattet af denne garanti, hvis han er erklæret egnet til at udøve ulønnet beskæftigelse?

([1]) EFT L 95, s. 29.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungarn) den 3. marts 2014 — SMK Kft. mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága og Nemzeti Adó- és Vámhivatal

(Sag C-97/14)

(2014/C 142/32)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: SMK Kft.

Sagsøgt: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága og Nemzeti Adó- és Vámhivatal

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal momsdirektivets ([1]) artikel 55, der var i kraft indtil den 1. januar 2010, fortolkes således, at den kun omhandler de afgiftspligtige modtagere af tjenesteydelser, som ikke har, eller ikke er forpligtet til at have, et momsregistreringsnummer i den medlemsstat, hvor tjenesteydelserne faktisk udføres?

2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, er det da udelukkende momsdirektivets artikel 52, der finder anvendelse med henblik på at fastlægge leveringsstedet for ydelserne?

3) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, skal momsdirektivets artikel 55, der var i kraft indtil den 1. januar 2010, da fortolkes således, at det, når en afgiftspligtig, der modtager tjenesteydelser i henhold til en kontrakt, har, eller bør have, et momsregistreringsnummer i mere end en medlemsstat, udelukkende er tjenesteydelsesmodtagerens valg, der fastlægger, under hvilket skatteregistreringsnummer tjenesteydelserne modtages (herunder tilfælde, hvor den afgiftspligtige modtager af tjenesteydelserne anses for at have sit hjemsted i den medlemsstat, hvor tjenesteydelserne faktisk udføres, men også har et momsregistreringsnummer i en anden medlemsstat)?

4) Såfremt det tredje spørgsmål besvares med, at tjenesteydelsesmodtageren har en ubegrænset valgmulighed, skal momsdirektivets artikel 55 da fortolkes således, at:

   — tjenesteydelsen frem til den 31. december 2009 kan anses for at være udført under det momsregistreringsnummer, som modtageren har angivet, såfremt denne ligeledes er en afgiftspligtig, der er registreret (etableret) i en anden medlemsstat, og såfremt varerne forsendes eller transporteres til et andet sted end den medlemsstat, hvor tjenesteydelserne faktisk er blevet udført?

   — det har betydning for fastlæggelsen af leveringsstedet for tjenesteydelserne, at modtageren heraf er en afgiftspligtig, der er etableret i en anden medlemsstat, som har leveret færdige varer til en mellemmand, når den afgiftspligtige har sendt eller transporteret dem til en anden medlemsstat end den, hvor tjenesteydelsen er blevet udført, og når mellemmanden for sin del har videresolgt varerne i en tredje EU-medlemsstat, uden at tjenesteydelsesmodtageren, der er omfattet af kontrakten, derefter videresender de færdige varer til dér, hvor modtageren er etableret?

5) Såfremt tjenesteydelsesmodtageren ikke har en ubegrænset valgmulighed, har følgende da betydning for, om momsdirektivet artikel 55, der var i kraft indtil den 1. januar, finder anvendelse:

   — omstændigheder, under hvilke modtageren af visse arbejder, der udføres på varer, har behov for passende råmaterialer og stiller dem til rådighed for den person, der udfører arbejdet

   — fra hvilken medlemsstat eller under hvilket skatteregistreringsnummer den afgiftspligtige modtager af tjenesteydelserne sælger de færdige varer, som er resultatet af disse arbejder

   — den omstændighed — som det er tilfældet i hovedsagen — at de færdige varer, som er resultatet af sådanne arbejder, er genstand for flere salg i en kæde af transaktioner inden for det land, hvor arbejderne er blevet udført, og at varerne transporteres direkte fra dette land til den endelige køber?

([1]) Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Fővárosi Törvényszék (Ungarn) den 3. marts 2014 — Berlington Hungary Tanácsadó és Szolgáltató Kft. y otros mod Magyar Állam

(Sag C-98/14)

(2014/C 142/33)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Fővárosi Törvényszék

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Berlington Hungary Tanácsadó és Szolgáltató Kft., Lixus Szerencsejáték Szervező Kft., Lixus Projekt Szerencsejáték Szervező Kft., Lixus Invest Szerencsejáték Szervező Kft., Megapolis Terminal Szolgáltató Kft.